

دکتر محمد رخشان؛ استاد پیشکسوت هماتوپاتولوژی ایران

فلوشیپ هماتوپاتولوژی و ایمونوپاتولوژی، به ایالات متحده آمریکا رفت. او در مراکز معتبر علمی در این کشور آموزش دید و نزدیک به دو سال نیز به عنوان عضو هیئت علمی در شهر پیتسبورگ (ایالت پنسیلوانیا) فعالیت کرد. تجربه کار و آموزش در محیط های آکادمیک پیشرفته، موجب شد نگاه او به پاتولوژی ترکیبی از دقت، نظم علمی و درک عمیق از نقش تشخیص در نجات جان بیماران باشد.

در سال ۱۳۵۵، به دعوت دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، به ایران بازگشت و فعالیت خود را در بیمارستان لقمان حکیم آغاز کرد. حضور وی در این مرکز تا پایان سال ۱۳۸۹ ادامه یافت و این ۳۴ سال را می توان یکی از پربارترین دوران های آموزش، پژوهش و توسعه پاتولوژی در کشور دانست. دکتر رخشان علاوه بر تدریس پاتولوژی در دانشکده پزشکی و آموزش دستیاران تخصصی، نقش گسترده ای در آموزش دانشجویان پیراپزشکی، دندان پزشکی و دکتری علوم آزمایشگاهی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی داشت. همچنین سال ها در دانشگاه تربیت مدرس به تدریس هماتولوژی، ایمونولوژی و علوم آزمایشگاهی پرداخت و مدتی طولانی نیز مسئولیت آموزش پاتولوژی دانشجویان پزشکی دانشگاه قزوین را برعهده داشت. یکی از اقدامات ماندگار او، راه اندازی بخش پاتولوژی بیمارستان طالقانی بود؛ اقدامی که زمینه ساز تربیت ده ها پاتولوژیست جوان و گسترش فعالیت های تشخیصی در آن مرکز شد. دکتر رخشان در دوره های متعدد، به عنوان

دکتر رخشان، استاد ممتاز و پیشکسوت دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، یکی از اثرگذارترین چهره های هماتوپاتولوژی و علوم آزمایشگاهی کشور به شمار می آید. وی در دی ماه سال ۱۳۱۹ هجری شمسی در شهر ارومیه متولد شد. دوران ابتدایی تحصیل خود را در مراغه و سال های پایانی دبیرستان را در تبریز گذراند؛ دوره ای که نقطه آغاز علاقه عمیق او به علوم زیستی و پزشکی بود. ورود به دانشکده پزشکی تبریز، نخستین گام رسمی او در مسیر طب بود، مسیری که بعدها به یکی از درخشان ترین کارنامه های آموزشی و علمی در پاتولوژی ایران بدل شد. پس از پایان دوره پزشکی عمومی، دکتر رخشان وارد دوره تخصصی پاتولوژی شد و سپس برای گذراندن

مدیرگروه پاتولوژی دانشگاه شهید بهشتی فعالیت نمود و نزدیک به ۳۰ سال، عضو هیئت ممکنه بود تخصصی پاتولوژی کشور بود؛ مسئولیتی خطیر که او چند دوره دبیری آن را نیز برعهده داشت و در استانداردسازی آموزش و ارزیابی تخصصی در سطح ملی نقش کلیدی ایفا کرد.

شخصیت علمی استاد رخشان

از ابعاد مهم شخصیت علمی ایشان، روحیه خدمت‌گزاری و اخلاق علمی است. بخش مهمی از آثار او—شامل ترجمه مجموعه‌ای ارزشمند از کتاب‌های بافت‌شناسی، جنین‌شناسی، فیزیولوژی، میکروب‌شناسی و پاتولوژی— به طور رایگان انجام شده است؛ اقدامی کم‌نظیر در فضای دانشگاهی که نشان از صداقت، فروتنی و تعهد وی به گسترش دانش دارد. دکتر رخشان همچنین در تألیف بخشی از کتاب دو جلدی هماتولوژی که یکی از منابع معتبر و شناخته‌شده این رشته در کشور است، مشارکت داشته است.

دکتر رخشان در شهریور ۱۳۸۹ با درجه علمی استاد ممتاز از دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی بازنشسته شد، اما آثار، شاگردان، ترجمه‌ها و شیوه تدریس او همچنان در فضای پاتولوژی ایران زنده است. شخصیت علمی او ترکیبی از دقت، آرامش، نظم، نگاه تحلیلی و فروتنی است؛ ویژگی‌هایی که از او چهره‌ای ماندگار و اثرگذار در جامعه پزشکی و علوم آزمایشگاهی کشور ساخته است.

اینجانب و بسیاری از همکاران دکتری علوم آزمایشگاهی، افتخار شاگردی وی را داشته‌ایم و بی‌تردید تا همیشه خود را مدیون دانش، اخلاق، منش انسان‌دوستانه و آثار علمی ارزشمند ایشان می‌دانیم.

این یاد، نه تنها ادای احترام، بلکه تجلیل از استادی است که نسل‌های متعدد را پرورش داد و تأثیرش در آموزش و تشخیص بیماری‌های خونی تا سال‌ها باقی خواهد ماند.

